P.Z. br. 366

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/124
URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 11. studenoga 2026.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu,*** koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 11. studenoga 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike dr. sc. Alena Ružića, dr. med. i državne tajnike Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić i Marinka Lukendu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-11/49
URBROJ: 50301-05/14-26-3

Zagreb, 11. studenoga 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine”, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike dr. sc. Alena Ružića, dr. med. i državne tajnike Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić i Marinka Lukendu.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA SIGURNOST I ZDRAVLJE NA RADU

Zagreb, studeni 2026.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA SIGURNOST I ZDRAVLJE NA RADU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

a) Ocjena stanja

Za Republiku Hrvatsku, kao članicu Europske unije i Međunarodne organizacije rada, sigurnost i zdravlje na radu jedan je od ključnih prioriteta sigurne i zdrave kulture rada. Iako je pravo na sigurno i zdravo mjesto rada prepoznato kao temeljno ljudsko pravo, više od tri milijuna ljudi godišnje umire na globalnoj razini zbog posljedica rada, a deseci milijuna se ozlijede ili im je zdravlje narušeno.

Konvencija o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu, usvojena 15. lipnja 2006., odnosi se na promicanje kontinuiranog poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu kako bi se spriječile ozljede na radu, profesionalne bolesti i smrtni slučajevi na radu, kao i patnja te financijske poteškoće koje ti događaji mogu uzrokovati radnicima, njihovim obiteljima i poslodavcima. Također, naglasak je stavljen na provođenje učinkovitih preventivnih mjera, odnosno na potrebu pronalaženja i otklanjanja opasnosti od nastanka ozljede ili bolesti.

Potvrđivanjem, odnosno ratifikacijom predmetne Konvencije, dodatno će se promicati potreba ostvarivanja dobrobiti radnika, njihovih obitelji, društvene zajednice, kao i održivost i stabilnost zdravstvenog odnosno mirovinskog sustava te gospodarski rast i razvoj.

Tijekom 110. zasjedanja Opće konferencije Međunarodne organizacije rada, održanog u lipnju 2022., usvojena je rezolucija kojom se sigurnost i zdravlje na radu svrstavaju u temeljna načela i prava na radu.

Pored dosadašnjih načela i prava koja se odnose na slobodu udruživanja i djelotvorno priznavanje prava na kolektivno pregovaranje, ukidanje diskriminacije u vezi sa zapošljavanjem i zanimanjem, ukidanje svih oblika prisilnog rada te djelotvorno ukidanje dječjeg rada, članice Međunarodne organizacije rada obvezne su poštivati i unaprjeđivati načela i prava koja se odnose na sigurno i zdravo radno okruženje. Time su Konvencija o sigurnosti i zaštiti zdravlja na radu i o radnom okruženju iz 1981. (br. 155) i Konvencija o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu postale temeljne konvencije u području sigurnosti i zdravlja na radu.

Kao rezultat te odluke, sve države članice imaju obvezu da, kao dio članstva u Međunarodnoj organizaciji rada, u skladu sa Statutom Međunarodne organizacije rada i načelima dobre vjere, poštuju, promiču i ostvaruju načela temeljnih prava sadržanih u tim konvencijama.

Poseban značaj s aspekta međunarodnog radnog prava imaju konvencije i preporuke nastale kao ishod normativne djelatnosti Međunarodne organizacije rada. Ti instrumenti imaju iznimnu važnost, ne samo zbog broja država koje su njima obvezane, već i zbog velikog broja radno-pravnih i socijalnih pitanja koja su njima uređena.

Republika Hrvatska članica je Međunarodne organizacije rada od svog osamostaljenja, te je, na temelju notifikacije o sukcesiji, postala stranka niza konvencija i preporuka Međunarodne organizacije rada (Odluka o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 2/94.)). Republika Hrvatska trenutačno je stranka devet od ukupno jedanaest temeljnih međunarodnih radnih standarda Međunarodne organizacije rada, i to:

1. Konvencije o prisilnom ili obveznom radu (br. 29) iz 1930. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 5/00.),
2. Konvencije o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje (br. 87) iz 1948. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/00.),
3. Konvencije o primjeni načela prava na organiziranje i kolektivnog pregovaranja (br. 98) iz 1949. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/00.),
4. Konvencije o jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti (br. 100) iz 1951. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/00.),
5. Konvencije o ukinuću prinudnog rada (br. 105) iz 1957. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 12/96. i 7/97. – ispravak),
6. Konvencije o diskriminaciji u odnosu na zaposlenje i zanimanje (br. 111) iz 1958. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 5/00.),
7. Konvencije o najnižoj dobi za zapošljavanje (br. 138) iz 1973. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/02.),
8. Konvencije o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada (br. 182) iz 1999. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 5/01.) i
9. Konvencije o sigurnosti i zaštiti zdravlja na radu i o radnom okruženju (br. 155) iz 1981. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 11/03.).

Uz navedene temeljne konvencije, Republika Hrvatska stranka je svih četiriju upravljačkih konvencija:

1. Konvencije o inspekciji rada u industriji i trgovini (br. 81) iz 1947. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/02.),
2. Konvencije o politici zapošljavanja (br. 122) iz 1964. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 11/00.),
3. Konvencije o inspekciji rada u poljoprivredi (br. 129) iz 1969. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/02.) i
4. Konvencije o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda (br. 144) iz 1976. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 10/19.).

Republika Hrvatska stranka je devet od jedanaest temeljnih međunarodnih radnih standarda. U području sigurnosti i zdravlja na radu jedini temeljni standard koji još nije potvrđen jest

Konvencija o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu, koja je predmet ovoga Zakona. Preostali instrument jest Protokol iz 2014. uz Konvenciju o prisilnom ili obveznom radu iz 1930., kojim se dopunjuje i osuvremenjuje Konvencija čija je Republika Hrvatska stranka, a čije se potvrđivanje razmatra u zasebnom postupku.

b) Cilj koji se donošenjem Zakona želi postići

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada usvojila je, na zasjedanju održanom 15. lipnja 2006. u Ženevi, Konvenciju o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu. U okviru 110. zasjedanja, održanog u lipnju 2022., sigurnost i zdravlje na radu službeno su uvrštene u temeljna načela i prava Međunarodne organizacije rada, čime je navedena Konvencija postala jedna od temeljnih konvencija, odnosno temeljnih međunarodnih radnih standarda.

Konvenciju o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu dosad je ratificiralo 77 članica Međunarodne organizacije rada.

Predmetna Konvencija potiče kontinuirano unapređivanje sigurnosti i zdravlja na radu, s ciljem sprječavanja ozljeda na radu, profesionalnih bolesti i smrtnih slučajeva povezanih s radom, putem izrade nacionalne politike, nacionalnog sustava i nacionalnog programa. Svaka članica Međunarodne organizacije rada obvezuje se, uz promicanje prava radnika na sigurno i zdravo mjesto rada, razvijati i periodično preispitivati nacionalni sustav i program sigurnosti i zdravlja na radu, u suradnji s reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika.

Potvrđivanje predmetne Konvencije doprinijet će ostvarenju cilja poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu, kako bi se spriječile ozljede, bolesti i smrtni slučajevi povezani s radom**,** te osigurala provedba preventivnih mjera**.**

Cilj ovoga Zakona jest pokazati predanost temeljnim vrijednostima Međunarodne organizacije rada potvrđivanjem Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu te uspostavom jasne nacionalne politike, u smislu postizanja učinkovitih mjera sigurnosti i zdravlja na radu.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu, kako bi njezine odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Konvencijom o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu utvrđuje se obveza članica na stalno poboljšavanje sigurnosti i zdravlja na radu kako bi se spriječile ozljede na radu, bolesti i smrti. Obveza članica je poduzimanje aktivnih koraka u smjeru postizanja sigurnog i zdravog radnog okruženja putem nacionalnog sustava i nacionalnih programa sigurnosti i zdravlja na radu. Prilikom izrade nacionalne politike, svaka članica, u skladu sa svojim nacionalnim uvjetima i praksom i uz savjetovanje s najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika, treba promicati osnovna načela kao što su procjena rizika ili opasnosti na radu, razvoj nacionalne preventivne kulture sigurnosti i zdravlja koja uključuje informiranje, savjetovanje i osposobljavanje i sl.

Stupanjem na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu, odnosno istekom razdoblja od dvanaest mjeseci nakon datuma kada je isprava o ratifikaciji registrirana kod glavnog direktora Međunarodnog ureda rada, Republika Hrvatska stječe obvezu periodičkog izvješćivanja o provedbi mjera iz Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu. Obveza izvješćivanja o primjeni ratificiranih konvencija proizlazi iz članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada i Republiku Hrvatsku obvezuje od stjecanja članstva u Međunarodnoj organizaciji rada 6. kolovoza 1992., pa se potvrđivanjem Konvencije o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu ne uspostavlja nova vrsta obveze, nego se ta Konvencija uključuje u postojeći sustav izvješćivanja koji Republika Hrvatska već provodi. Izvješća se podnose u ciklusima koje utvrđuje Upravljačko tijelo Međunarodnog ureda rada, i to svake tri godine za temeljne i upravljačke konvencije, a svakih šest godina za ostale konvencije. Budući da je predmetna Konvencija od 2022. temeljni međunarodni radni standard, na nju se primjenjuje trogodišnji ciklus, a izvješće se dostavlja u razdoblju od 1. lipnja do 1. rujna godine u kojoj dospijeva, pri čemu prvo izvješće dospijeva nakon stupanja konvencije na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku, odnosno nakon isteka dvanaest mjeseci od dana registracije isprave o ratifikaciji kod glavnog direktora Međunarodnog ureda rada. Izvješća razmatra Odbor stručnjaka za primjenu konvencija i preporuka, a njihove se preslike, sukladno članku 23. stavku 2. Statuta, dostavljaju reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika. Republika Hrvatska o ovoj Konvenciji izvješćuje i sada, na temelju članka 19. stavka 5. točke (e) Statuta Međunarodne organizacije rada, u okviru godišnjeg praćenja provedbe Deklaracije Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu iz 1998., kako je izmijenjena 2022., pa se njezinim potvrđivanjem takvo godišnje izvješćivanje o neratificiranom temeljnom standardu zamjenjuje redovitim izvješćivanjem u trogodišnjem ciklusu. Pripremu izvješća koordinira Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za ispunjavanje obveza prema Međunarodnoj organizaciji rada, stalno međuresorno radno tijelo koje je Vlada Republike Hrvatske osnovala radi ispunjavanja svih obveza koje za Republiku Hrvatsku proizlaze iz članstva u Međunarodnoj organizaciji rada, uključujući izvještavanje o ratificiranim i neratificiranim konvencijama Međunarodne organizacije rada. Pitanja koja iz tih izvješća proizlaze razmatra Povjerenstvo za praćenje aktivnosti Međunarodne organizacije rada, tripartitno povjerenstvo Gospodarsko-socijalnog vijeća u kojem uz predstavnike Vlade sudjeluju i predstavnici poslodavaca i radnika, čime Republika Hrvatska ujedno ispunjava obveze iz Konvencije o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda (br. 144) iz 1976. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 10/19.).

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Sredstva za provedbu ovoga Zakona osigurana su u državnom proračunu Republike Hrvatske u okviru redovne djelatnosti na aktivnosti A854006 Administracija i upravljanje Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), prema

kojem se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori, donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA SIGURNOST I ZDRAVLJE NA RADU

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu, usvojena u Ženevi 15. lipnja 2006., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Konvencija 187

KONVENCIJA O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA SIGURNOST I ZDRAVLJE NA RADU

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada,

koju je u Ženevi sazvalo Upravljačko tijelo Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom devedeset petom zasjedanju 31. svibnja 2006.,

prepoznajući globalni razmjer ozljeda, bolesti i smrtnih slučajeva na radu te potrebu za daljnjim aktivnostima radi njihova smanjenja, i

podsjećajući da zaštita radnika od bolesti, oboljenja i ozljeda povezanih s radnim odnosom predstavlja jedan od ciljeva Međunarodne organizacije rada kako je utvrđeno njezinim Statutom, i

prepoznajući da ozljede, bolesti i smrtni slučajevi na radu imaju negativan učinak na produktivnost te na gospodarski i društveni razvoj, i

primjećujući stavak III(g) Philadelphijske deklaracije, kojim se predviđa da Međunarodna organizacija rada ima svečanu obvezu promicati, u zemljama cijelog svijeta, programe kojima se ostvaruje odgovarajuća zaštita života i zdravlja radnika u svim zanimanjima, i

imajući na umu MOR Deklaraciju o temeljnim načelima i pravima na radu i njezinoj primjeni i praćenju iz 1998., i

primjećujući Konvenciju o sigurnosti i zaštiti zdravlja na radu i o radnom okruženju iz 1981. (br. 155), Preporuku o sigurnosti i zaštiti zdravlja na radu i o radnom okruženju iz 1981. (br. 164), i druge instrumente Međunarodne organizacije rada relevantne za promotivni okvir sigurnosti i zdravlja na radu, i

podsjećajući da je promicanje sigurnosti i zdravlja na radu dio programa Međunarodne organizacije rada za dostojanstven rad za sve, i

podsjećajući na Zaključke o aktivnostima MOR-a u vezi sa standardima u području sigurnosti i zdravlja na radu – globalnu strategiju koju je usvojila Međunarodna konferencija rada na svojem 91. zasjedanju (2003.), a osobito na potrebu da se sigurnost i zdravlje na radu postave kao prioritet u nacionalnim programima, i

naglašavajući važnost stalnog promicanja nacionalne preventivne kulture sigurnosti i zdravlja na radu, i

odlučivši usvojiti određene prijedloge u vezi sa sigurnošću i zdravljem na radu, što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i

utvrdivši da će ovi prijedlozi imati oblik međunarodne konvencije;

usvaja petnaestoga dana lipnja dvije tisuće šeste godine sljedeću Konvenciju, koja se naziva Konvencija o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu iz 2006.

I. DEFINICIJE

Članak 1.

Za potrebe ove Konvencije:

(a) izraz „nacionalna politika“ odnosi se na nacionalnu politiku sigurnosti i zdravlja na radu i u radnom okruženju koja je izrađena u skladu s načelima iz članka 4. Konvencije o sigurnosti i zaštiti zdravlja na radu i o radnom okruženju iz 1981. (br. 155);

(b) izraz „nacionalni sustav za sigurnost i zdravlje na radu“ ili „nacionalni sustav“ odnosi se na infrastrukturu koja pruža temeljni okvir za provedbu nacionalne politike i nacionalnih programa u području sigurnosti i zdravlja na radu;

(c) izraz „nacionalni program sigurnosti i zdravlja na radu“ ili „nacionalni program“ odnosi se na svaki nacionalni program koji uključuje ciljeve koje treba ostvariti u unaprijed određenom vremenskom okviru, prioritete i načine djelovanja kojima je cilj poboljšanje sigurnosti i zdravlja na radu te načine procjene napretka;

(d) izraz „nacionalna preventivna kultura sigurnosti i zdravlja“ odnosi se na kulturu u kojoj se pravo na sigurno i zdravo radno okruženje poštuje na svim razinama, u kojoj vlada, poslodavci i radnici aktivno sudjeluju u osiguravanju sigurnog i zdravog radnog okruženja putem sustava definiranih prava, odgovornosti i dužnosti, a načelu prevencije daje se najviši prioritet.

II. SVRHA

Članak 2.

1. Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju promiče stalno unaprjeđenje sigurnosti i zdravlja na radu s ciljem sprječavanja ozljeda, bolesti i smrtnih slučajeva na radu, putem izrade, uz savjetovanje s

najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika, nacionalne politike, nacionalnog sustava i nacionalnog programa.

2. Svaka članica poduzima aktivne korake u svrhu progresivnog postizanja sigurnog i zdravog radnog okruženja putem nacionalnog sustava i nacionalnih programa sigurnosti i zdravlja na radu, uzimajući u obzir načela sadržana u instrumentima Međunarodne organizacije rada (MOR) koja su važna za promotivni okvir sigurnosti i zdravlja na radu.

3. Svaka članica, uz savjetovanje s najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika, periodično razmatra koje se mjere mogu poduzeti kako bi se ratificirale relevantne konvencije MOR-a o sigurnosti i zdravlju na radu.

III. NACIONALNA POLITIKA

Članak 3.

1. Svaka članica promiče sigurno i zdravo radno okruženje izradom nacionalne politike.

2. Svaka članica promiče i unapređuje, na svim relevantnim razinama, pravo radnika na sigurno i zdravo radno okruženje.

3. Pri izradi svoje nacionalne politike, svaka članica, u svjetlu nacionalnih uvjeta i prakse i uz savjetovanje s najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika, promiče temeljna načela kao što su procjena rizika ili opasnosti na radu; suzbijanje rizika ili opasnosti na radu na izvoru; te razvoj nacionalne preventivne kulture sigurnosti i zdravlja koja uključuje informiranje, savjetovanje i osposobljavanje.

IV. NACIONALNI SUSTAV

Članak 4.

1. Svaka članica uspostavlja, održava, progresivno razvija i periodično preispituje nacionalni sustav za sigurnost i zdravlje na radu, uz savjetovanje s najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni sustav za sigurnost i zdravlje na radu uključuje, između ostalog:

(a) zakone i propise, kolektivne ugovore, ako je primjenjivo, i sve druge relevantne instrumente o sigurnosti i zdravlju na radu;

(b) vlast ili tijelo, ili vlasti ili tijela odgovorna za sigurnost i zdravlje na radu, imenovana u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i praksom;

(c) mehanizme kojima se osigurava usklađenost s nacionalnim zakonima i propisima, a što uključuje sustave inspekcije; i

(d) mjere za promicanje, na razini poduzeća, suradnje između uprave, radnika i njihovih predstavnika, kao temeljnog elementa preventivnih mjera povezanih s mjestom rada.

3. Nacionalni sustav za sigurnost i zdravlje na radu uključuje, gdje je primjenjivo:

(a) nacionalno tripartitno savjetodavno tijelo, ili tijela, koja se bave pitanjem sigurnosti i zdravlja na radu;

(b) informacijske i savjetodavne službe za sigurnost i zdravlje na radu;

(c) osiguravanje osposobljavanja u području sigurnosti i zdravlja na radu;

(d) službe medicine rada u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i praksom;

(e) istraživanje sigurnosti i zdravlja na radu;

(f) mehanizam za prikupljanje i analizu podataka o ozljedama na radu i profesionalnim bolestima, uzimajući u obzir relevantne MOR instrumente;

(g) odredbe o suradnji s relevantnim programima osiguranja ili sustavima socijalne sigurnosti koji pokrivaju ozljede na radu i profesionalne bolesti; i

(h) mehanizme podrške za progresivno poboljšanje uvjeta sigurnosti i zdravlja na radu u mikro poduzećima, u malim i srednjim poduzećima i u neformalnom gospodarstvu.

V. NACIONALNI PROGRAM

Članak 5.

1. Svaka članica izrađuje, provodi, nadzire, procjenjuje i periodično preispituje nacionalni program sigurnosti i zdravlja na radu, uz savjetovanje s najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni program:

(a) promiče razvoj nacionalne preventivne kulture sigurnosti i zdravlja;

(b) doprinosi zaštiti radnika uklanjanjem ili svođenjem na najmanju razinu, u mjeri u kojoj je to moguće, opasnosti i rizika povezanih s

radom, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i praksom, s ciljem sprječavanja ozljeda, bolesti i smrtnih slučajeva na radu te promicanja sigurnosti i zdravlja na mjestu rada;

(c) izrađuje se i revidira na temelju analize nacionalnog stanja u području sigurnosti i zdravlja na radu, a što uključuje analizu nacionalnog sustava sigurnosti i zdravlja na radu;

(d) uključuje ciljeve, ciljne vrijednosti i pokazatelje napretka; i

(e) ima podršku, kada je to moguće, drugih komplementarnih nacionalnih programa i planova u svrhu progresivnog ostvarivanja sigurnog i zdravog radnog okruženja.

3. Nacionalni program široko se objavljuje i, u mjeri u kojoj je to moguće, podržava i pokreće od strane najviših državnih vlasti.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 6.

Ova Konvencija ne revidira nijednu međunarodnu konvenciju ili preporuku o radu.

Članak 7.

Formalne ratifikacije ove Konvencije dostavljaju se glavnom direktoru Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 8.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog direktora Međunarodnog ureda rada.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma na koji su ratifikacije dviju članica registrirane kod glavnog direktora.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma na koji je njezina ratifikacija registrirana.

Članak 9.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, aktom dostavljenim glavnom direktoru Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz neće stupiti na snagu godinu dana od datuma na koji je registrirana.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, a koja unutar godine dana nakon isteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne iskoristi pravo otkaza predviđenog u ovom članku, bit će obvezana na dodatno razdoblje od deset godina te nakon toga može otkazati ovu Konvenciju unutar prve godine svakog novog desetogodišnjeg razdoblja, pod uvjetima predviđenim u ovom članku.

Članak 10.

1. Glavni direktor Međunarodnog ureda rada obavješćuje sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i otkaza koje su mu dostavile članice Organizacije.

2. Prilikom obavješćivanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije koja mu je dostavljena, glavni direktor skrenut će pozornost članicama Organizacije na datum na koji Konvencija stupa na snagu.

Članak 11.

Glavni direktor Međunarodnog ureda rada priopćava glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, radi registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, potpune podatke o svim ratifikacijama i otkazima koji su registrirani.

Članak 12.

Kada se to smatra potrebnim, Upravljačko tijelo Međunarodnog ureda rada podnosi Općoj konferenciji izvješće o provedbi ove Konvencije i razmatra potrebu uvrštavanja pitanja njezine revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 13.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju kojom revidira ovu Konvenciju, onda, osim ako nova konvencija ne nalaže drugačije:

(a) ratifikacija nove revidirane konvencije od strane članice *ipso jure* uključuje trenutačni otkaz ove Konvencije, bez obzira na odredbe gornjeg članka 9., ako i kada nova revidirana konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada stupi na snagu nova revidirana konvencija, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članica.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidiranu konvenciju.

Članak 14.

Engleska i francuska inačica teksta ove Konvencije jednako su vjerodostojne.

Convention 187

CONVENTION CONCERNING THE PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Recognizing the global magnitude of occupational injuries, diseases and deaths, and the need for further action to reduce them, and

Recalling that the protection of workers against sickness, disease and injury arising out of employment is among the objectives of the International Labour Organization as set out in its Constitution, and

Recognizing that occupational injuries, diseases and deaths have a negative effect on productivity and on economic and social development, and

Noting paragraph III(g) of the Declaration of Philadelphia, which provides that the International Labour Organization has the solemn obligation to further among the nations of the world programmes which will achieve adequate protection for the life and health of workers in all occupations, and

Mindful of the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998, and

Noting the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164), and other instruments of the International Labour Organization relevant to the promotional framework for occupational safety and health, and

Recalling that the promotion of occupational safety and health is part of the International Labour Organization's agenda of decent work for all, and

Recalling the Conclusions concerning ILO standards-related activities in the area of occupational safety and health – a global strategy, adopted by the International Labour Conference at its 91st Session (2003), in particular relating to ensuring that priority be given to occupational safety and health in national agendas, and

Stressing the importance of the continuous promotion of a national preventative safety and health culture, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006.

I. DEFINITIONS

Article 1

For the purpose of this Convention:

(a) the term "national policy" refers to the national policy on occupational safety and health and the working environment developed in accordance with the principles of Article 4 of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155);

(b) the term "national system for occupational safety and health" or "national system" refers to the infrastructure which provides the main framework for implementing the national policy and national programmes on occupational safety and health;

(c) the term "national programme on occupational safety and health" or "national programme" refers to any national programme that includes objectives to be achieved in a predetermined time frame, priorities and means of action formulated to improve occupational safety and health, and means to assess progress;

(d) the term "a national preventative safety and health culture" refers to a culture in which the right to a safe and healthy working environment is respected at all levels, where government, employers and workers actively participate in securing a safe and healthy working environment through a system of defined rights, responsibilities and duties, and where the principle of prevention is accorded the highest priority.

II. OBJECTIVE

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall promote continuous improvement of occupational safety and health to prevent occupational injuries, diseases and deaths, by the development, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, of a national policy, national system and national programme.

2. Each Member shall take active steps towards achieving progressively a safe and healthy working environment through a national system and national programmes on occupational safety and health by taking into account the principles set out in instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health.

3. Each Member, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall periodically consider what measures could be taken to ratify relevant occupational safety and health Conventions of the ILO.

III. NATIONAL POLICY

Article 3

1. Each Member shall promote a safe and healthy working environment by formulating a national policy.

2. Each Member shall promote and advance, at all relevant levels, the right of workers to a safe and healthy working environment.

3. In formulating its national policy, each Member, in light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall promote basic principles such as assessing occupational risks or hazards; combating occupational risks or hazards at source; and developing a national preventative safety and health culture that includes information, consultation and training.

IV. NATIONAL SYSTEM

Article 4

1. Each Member shall establish, maintain, progressively develop and periodically review a national system for occupational safety and health, in

consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national system for occupational safety and health shall include among others:

(a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;

(b) an authority or body, or authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;

(c) mechanisms for ensuring compliance with national laws and regulations, including systems of inspection; and

(d) arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures.

3. The national system for occupational safety and health shall include, where appropriate:

(a) a national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;

(b) information and advisory services on occupational safety and health;

(c) the provision of occupational safety and health training;

(d) occupational health services in accordance with national law and practice;

(e) research on occupational safety and health;

(f) a mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases, taking into account relevant ILO instruments;

(g) provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and

(h) support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

V. NATIONAL PROGRAMME

Article 5

1. Each Member shall formulate, implement, monitor, evaluate and periodically review a national programme on occupational safety and health in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national programme shall:

(a) promote the development of a national preventative safety and health culture;

(b) contribute to the protection of workers by eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks, in accordance with national law and practice, in order to prevent occupational injuries, diseases and deaths and promote safety and health in the workplace;

(c) be formulated and reviewed on the basis of analysis of the national situation regarding occupational safety and health, including analysis of the national system for occupational safety and health;

(d) include objectives, targets and indicators of progress; and

(e) be supported, where possible, by other complementary national programmes and plans which will assist in achieving progressively a safe and healthy working environment.

3. The national programme shall be widely publicized and, to the extent possible, endorsed and launched by the highest national authorities.

VI. FINAL PROVISIONS

Article 6

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification is registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification that has been communicated, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and denunciations that have been registered.

Article 12

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove zaštite na radu i tijela državne uprave nadležnog za zdravstvo.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinu stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju o promotivnom okviru za sigurnost i zdravlje na radu (u daljnjem tekstu: Konvencija), u skladu s odredbom članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana njezinim odredbama, a na temelju čega će taj pristanak biti izražen i na međunarodnoj razini polaganjem isprave o ratifikaciji.

Članak 2. sadrži tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba ovoga Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove zaštite na radu i tijela državne uprave nadležnog za zdravstvo.
Poslove u području zaštite na radu, sukladno Uredbi o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike („Narodne novine“, broj 64/25.), obavlja Uprava za rad i zaštitu na radu toga Ministarstva, dok inspekcijski nadzor u tom području obavlja Državni inspektorat. Poslove u području zdravstva obavlja Ministarstvo zdravstva.
Provedba ovoga Zakona ostvarivat će se uz koordinaciju i suradnju s drugim tijelima i institucijama koje u okviru svojih djelokruga sudjeluju u provedbi mjera sigurnosti i zdravlja na radu, osobito s Hrvatskim zavodom za javno zdravstvo i Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje. U provedbu će biti uključeno Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za ispunjavanje obveza prema Međunarodnoj organizaciji rada i Povjerenstvo za praćenje aktivnosti Međunarodne organizacije rada, kojemu administrativnu potporu pruža Ured za socijalno partnerstvo Vlade Republike Hrvatske.

Člankom 4. utvrđuje se da Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona, na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku, budući da, sukladno članku 8. stavku 3. Konvencije, ona za svaku članicu stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma na koji je njezina ratifikacija registrirana kod glavnog direktora Međunarodnog ureda rada. Slijedom toga, podaci o njezinu stupanju na snagu objavit će se u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Člankom 5. utvrđuje se dan stupanja na snagu Zakona.

Prilog – Preslika teksta Konvencije, u izvorniku na engleskom jeziku

International Labour Conference
Conférence internationale du Travail

CONVENTION 187

CONVENTION CONCERNING THE PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH, ADOPTED BY THE CONFERENCE AT ITS NINETY-FIFTH SESSION, GENEVA, 15 JUNE 2006

CONVENTION 187

CONVENTION CONCERNANT LE CADRE PROMOTIONNEL POUR LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ AU TRAVAIL, ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE À SA QUATRE-VINGT-QUINZIÈME SESSION, GENÈVE, 15 JUIN 2006

AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE

CONVENTION CONCERNING THE PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Recognizing the global magnitude of occupational injuries, diseases and deaths, and the need for further action to reduce them, and

Recalling that the protection of workers against sickness, disease and injury arising out of employment is among the objectives of the International Labour Organization as set out in its Constitution, and

Recognizing that occupational injuries, diseases and deaths have a negative effect on productivity and on economic and social development, and

Noting paragraph III(g) of the Declaration of Philadelphia, which provides that the International Labour Organization has the solemn obligation to further among the nations of the world programmes which will achieve adequate protection for the life and health of workers in all occupations, and

Mindful of the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998, and

Noting the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164), and other instruments of the International Labour Organization relevant to the promotional framework for occupational safety and health, and

Recalling that the promotion of occupational safety and health is part of the International Labour Organization's agenda of decent work for all, and

Recalling the Conclusions concerning ILO standards-related activities in the area of occupational safety and health — a global strategy, adopted by the International Labour Conference at its 91st Session (2003), in particular relating to ensuring that priority be given to occupational safety and health in national agendas, and

Stressing the importance of the continuous promotion of a national preventative safety and health culture, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

CONVENTION CONCERNANT LE CADRE PROMOTIONNEL POUR LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ AU TRAVAIL

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 31 mai 2006, en sa quatre-vingt-quinzième session;

Reconnaissant l'ampleur à l'échelle mondiale des lésions et maladies professionnelles et des décès imputables au travail et la nécessité de poursuivre l'action pour les réduire;

Rappelant que la protection des travailleurs contre les maladies générales ou professionnelles et les accidents résultant du travail figure parmi les buts de l'Organisation internationale du Travail tels qu'énoncés dans sa Constitution;

Reconnaissant que les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail nuisent à la productivité et au développement économique et social;

Notant le paragraphe III *g)* de la Déclaration de Philadelphie, qui prévoit que l'Organisation internationale du Travail a l'obligation solennelle de seconder la mise en œuvre, parmi les différentes nations du monde, de programmes propres à réaliser une protection adéquate de la vie et de la santé des travailleurs dans toutes les occupations;

Gardant à l'esprit la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi, 1998;

Notant la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, et la recommandation (n° 164) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, et les autres instruments de l'Organisation internationale du Travail pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail;

Rappelant que la promotion de la sécurité et de la santé au travail est un élément du programme de l'Organisation internationale du Travail pour un travail décent pour tous;

Rappelant les conclusions concernant les activités normatives de l'OIT dans le domaine de la sécurité et de la santé au travail – une stratégie globale, adoptées par la Conférence internationale du Travail à sa 91e session (2003), en particulier en ce qui concerne le but de veiller à ce que la sécurité et la santé au travail bénéficient d'une priorité au niveau national;

Soulignant l'importance de promouvoir de façon continue une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et la santé au travail, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006.

I. Definitions

Article 1

For the purpose of this Convention:

(a) the term "national policy" refers to the national policy on occupational safety and health and the working environment developed in accordance with the principles of Article 4 of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155);

(b) the term "national system for occupational safety and health" or "national system" refers to the infrastructure which provides the main framework for implementing the national policy and national programmes on occupational safety and health;

(c) the term "national programme on occupational safety and health" or "national programme" refers to any national programme that includes objectives to be achieved in a predetermined time frame, priorities and means of action formulated to improve occupational safety and health, and means to assess progress;

(d) the term "a national preventative safety and health culture" refers to a culture in which the right to a safe and healthy working environment is respected at all levels, where government, employers and workers actively participate in securing a safe and healthy working environment through a system of defined rights, responsibilities and duties, and where the principle of prevention is accorded the highest priority.

II. Objective

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall promote continuous improvement of occupational safety and health to prevent occupational injuries, diseases and deaths, by the development, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, of a national policy, national system and national programme.

2. Each Member shall take active steps towards achieving progressively a safe and healthy working environment through a national system and national programmes on occupational safety and health by

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce quinzième jour de juin deux mille six, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail, 2006.

I. Définitions

Article 1

Aux fins de la présente convention:

a) l'expression «politique nationale» désigne la politique nationale relative à la sécurité et la santé au travail et au milieu de travail définie conformément aux principes de l'article 4 de la convention (nº 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981;

b) l'expression «système national de sécurité et de santé au travail» ou «système national» désigne l'infrastructure qui constitue le cadre principal pour la mise en œuvre de la politique nationale et des programmes nationaux de sécurité et de santé au travail;

c) l'expression «programme national de sécurité et de santé au travail» ou «programme national» désigne tout programme national qui inclut des objectifs à réaliser selon un calendrier prédéterminé, des priorités et des moyens d'action établis en vue d'améliorer la sécurité et la santé au travail ainsi que des moyens permettant d'évaluer les progrès;

d) l'expression «culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé» désigne une culture où le droit à un milieu de travail sûr et salubre est respecté à tous les niveaux, où le gouvernement, les employeurs et les travailleurs s'emploient activement à assurer un milieu de travail sûr et salubre au moyen d'un système de droits, de responsabilités et d'obligations définis et où le principe de prévention se voit accorder la plus haute priorité.

II. Objectif

Article 2

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention doit promouvoir l'amélioration continue de la sécurité et de la santé au travail pour prévenir les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail par le développement, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, d'une politique nationale, d'un système national et d'un programme national.

2. Tout Membre doit prendre des mesures actives en vue de réaliser progressivement un milieu de travail sûr et salubre au moyen d'un système national et de programmes nationaux de sécurité et de santé au travail, en

taking into account the principles set out in instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health.

3. Each Member, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall periodically consider what measures could be taken to ratify relevant occupational safety and health Conventions of the ILO.

III. National policy

Article 3

1. Each Member shall promote a safe and healthy working environment by formulating a national policy.

2. Each Member shall promote and advance, at all relevant levels, the right of workers to a safe and healthy working environment.

3. In formulating its national policy, each Member, in light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall promote basic principles such as assessing occupational risks or hazards; combating occupational risks or hazards at source; and developing a national preventative safety and health culture that includes information, consultation and training.

IV. National system

Article 4

1. Each Member shall establish, maintain, progressively develop and periodically review a national system for occupational safety and health, in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national system for occupational safety and health shall include among others:

(a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;

(b) an authority or body, or authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;

(c) mechanisms for ensuring compliance with national laws and regulations, including systems of inspection; and

tenant compte des principes énoncés dans les instruments de l'Organisation internationale du Travail (OIT) pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail.

3. Tout Membre doit, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, considérer périodiquement quelles mesures pourraient être prises pour ratifier les conventions pertinentes de l'OIT relatives à la sécurité et à la santé au travail.

III. Politique nationale

Article 3

1. Tout Membre doit promouvoir un milieu de travail sûr et salubre, en élaborant à cette fin une politique nationale.

2. Tout Membre doit promouvoir et faire progresser, à tous les niveaux concernés, le droit des travailleurs à un milieu de travail sûr et salubre.

3. Lors de l'élaboration de sa politique nationale, tout Membre doit promouvoir, à la lumière des conditions et de la pratique nationales et en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, des principes de base tels que les suivants: évaluer les risques ou les dangers imputables au travail; combattre à la source les risques ou les dangers imputables au travail; et développer une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé, qui comprenne l'information, la consultation et la formation.

IV. Système national

Article 4

1. Tout Membre doit établir, maintenir, développer progressivement et réexaminer périodiquement un système national de sécurité et de santé au travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

2. Le système national de sécurité et de santé au travail doit inclure, entre autres:

a) la législation, les accords collectifs le cas échéant, et tout autre instrument pertinent en matière de sécurité et de santé au travail;

b) une autorité ou un organisme, ou des autorités ou des organismes, responsables aux fins de la sécurité et de la santé au travail, désignés conformément à la législation et à la pratique nationales;

c) des mécanismes visant à assurer le respect de la législation nationale, y compris des systèmes d'inspection;

(d) arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures.

3. The national system for occupational safety and health shall include, where appropriate:

(a) a national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;

(b) information and advisory services on occupational safety and health;

(c) the provision of occupational safety and health training;

(d) occupational health services in accordance with national law and practice;

(e) research on occupational safety and health;

(f) a mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases, taking into account relevant ILO instruments;

(g) provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and

(h) support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

V. National programme

Article 5

1. Each Member shall formulate, implement, monitor, evaluate and periodically review a national programme on occupational safety and health in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national programme shall:

(a) promote the development of a national preventative safety and health culture;

(b) contribute to the protection of workers by eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks, in accordance with national law and practice, in order to prevent occupational injuries, diseases and deaths and promote safety and health in the workplace;

(c) be formulated and reviewed on the basis of analysis of the national situation regarding occupational safety and health, including analysis of the national system for occupational safety and health;

d) des mesures pour promouvoir, au niveau de l'établissement, la coopération entre la direction, les travailleurs et leurs représentants, en tant qu'élément essentiel de prévention en milieu de travail.

3. Le système national de sécurité et de santé au travail doit inclure, s'il y a lieu:

a) un organe tripartite consultatif national ou des organes tripartites consultatifs nationaux compétents en matière de sécurité et de santé au travail;

b) des services d'information et des services consultatifs en matière de sécurité et de santé au travail;

c) l'offre d'une formation en matière de sécurité et de santé au travail;

d) des services de santé au travail conformément à la législation et à la pratique nationales;

e) la recherche en matière de sécurité et de santé au travail;

f) un mécanisme de collecte et d'analyse des données sur les lésions et maladies professionnelles tenant compte des instruments pertinents de l'OIT;

g) des dispositions en vue d'une collaboration avec les régimes d'assurance ou de sécurité sociale couvrant les lésions et maladies professionnelles;

h) des mécanismes de soutien pour l'amélioration progressive des conditions de sécurité et de santé au travail dans les micro-entreprises, les petites et moyennes entreprises et l'économie informelle.

V. Programme national

Article 5

1. Tout Membre doit élaborer, mettre en œuvre, contrôler, évaluer et réexaminer périodiquement un programme national de sécurité et de santé au travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

2. Le programme national doit:

a) promouvoir le développement d'une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé;

b) contribuer à la protection des travailleurs en éliminant ou en réduisant au minimum, dans la mesure où cela est raisonnable et pratiquement réalisable, les dangers et les risques liés au travail, conformément à la législation et à la pratique nationales, en vue de prévenir les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail et de promouvoir la sécurité et la santé sur le lieu de travail;

c) être élaboré et réexaminé sur la base d'une analyse de la situation nationale en matière de sécurité et de santé au travail comportant une analyse du système national de sécurité et de santé au travail;

(d) include objectives, targets and indicators of progress; and

(e) be supported, where possible, by other complementary national programmes and plans which will assist in achieving progressively a safe and healthy working environment.

3. The national programme shall be widely publicized and, to the extent possible, endorsed and launched by the highest national authorities.

VI. Final provisions

Article 6

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification is registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

d) comporter des objectifs, des cibles et des indicateurs de progrès;

e) être soutenu, si possible, par d'autres programmes et plans nationaux complémentaires qui aideront à atteindre progressivement l'objectif d'un milieu de travail sûr et salubre.

3. Le programme national doit être largement diffusé et, dans la mesure du possible, appuyé et lancé par les plus hautes autorités nationales.

VI. Dispositions finales

Article 6

La présente convention ne porte révision d'aucune convention ou recommandation internationale du travail.

Article 7

Les ratifications formelles de la présente convention sont communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement.

Article 8

1. La présente convention ne lie que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification a été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entre en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres ont été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entre en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date de l'enregistrement de sa ratification.

Article 9

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement. La dénonciation ne prend effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans l'année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne se prévaut pas de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention dans la première année de chaque nouvelle période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification that has been communicated, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and denunciations that have been registered.

Article 12

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Article 10

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifie à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui sont communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification communiquée, le Directeur général appelle l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 11

Le Directeur général du Bureau international du Travail communique au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et dénonciations enregistrées.

Article 12

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision.

Article 13

1. Au cas où la Conférence adopte une nouvelle convention portant révision de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention n'en dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraîne de plein droit, nonobstant l'article 9 ci-dessus, la dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesse d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeure en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 14

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Ninety-fifth Session which was held at Geneva and declared closed the sixteenth day of June 2006.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this sixteenth day of June 2006.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quatre-vingt-quinzième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le seizième jour de juin 2006.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce seizième jour de juin 2006:

The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,

ČESTMIR SAJDA

The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,

JUAN SOMAVIA

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la convention présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,

Copie certifiée conforme et complète,

For the Director-General of the International Labour Office:

Pour le Directeur général du Bureau international du Travail:

Georges POLITAKIS
Legal Adviser of the International Labour Office.
Conseiller juridique du Bureau international du Travail.